

# Een lange traditie van dienstverlening

Peter Bradshaw, een universiteitsstudent die in het Warrane College in Sydney woont, vertelt over zijn ervaringen als vrijwilliger in een verzorgingstehuis en in een tehuis voor daklozen.

25-1-2016

Warrane College hoort bij de campus van de Universiteit van New South Wales in Sydney, Australië. Wij studenten hebben het voorrecht, dat we onze beroepsopleiding kunnen

voortzetten aan een prestigieus instituut dichtbij een mooie stad aan de Grote Oceaan.

Mijn naam is Peter en in 2015 coördineerde ik een sociale hulpproject vanuit Warrane College. Onze inzet voor hulpbehoevenden kent een lange traditie, veel inwoners van het college nemen deel aan de sociale dienstverlening, zowel dichtbij huis als ver weg. Persoonlijk vond ik deze opdracht een mooie voorbereiding op het door de Heilige Vader uitgeroepen Jaar van de Barmhartigheid.

In 2015 hebben we elk weekend enkele uren vrijwilligerswerk verricht in een door de Kleine Zusters van de Armen geleid verzorgingstehuis voor ouderen. Boven alle verwachtingen had ons team, dat er elke zaterdag doorbracht, er een mooie tijd.

De nonnen, die zich met grote edelmoedigheid inzetten voor ouderen, hadden als we daar aankwamen altijd wel iets te doen. Meestal vroegen ze ons om in de keuken te helpen bij het schillen en snijden van fruit en groente. Zij krijgen een grote hoeveelheid overtollig fruit gedoneerd en zij hebben onze hulp nodig om te voorkomen dat het bederft. Het is een eenvoudig klusje. We gaan er echter niet werken om iets interessants te doen, maar om iets te doen dat nuttig is.

Het is verbazend plezierig om met vrienden appels te verwerken en daarbij te praten over het universiteitsleven. Als we geen gespreksonderwerp meer hebben, beginnen we tijdens het werken soms met een karaoke-sessie.

Dat werk behoorde vorig jaar tot onze routineklussen, maar de

nonnen hebben ons nu ook voor andere karweitjes gevraagd. Zo hielpen wij bij een barbecue toen zij open huis hielden. In de aanloop naar Palmzondag hebben we geholpen met schoonmaken en versieren van de kapel. Ze zijn altijd zeer dankbaar en deze keer hadden ze zelfs iets lekkers voor ons klaargemaakt.

Wellicht het meest vruchtbaar voor ons, Warrane-studenten, was onze samenwerking met de Sint-Vincentiusvereniging. Onder hun supervisie bezochten we wekelijks een daklozenopvang in het centrum van de stad. We deelden er voedselbonnen uit. We bezochten mensen die de vereniging om hulp hadden verzocht. Het was onze taak om vast te stellen of hun hulpvraag terecht was, zodat we hen voedselbonnen konden verstrekken. Deze ontmoetingen waren onvergetelijk omdat het je deed

realiseren hoe moeilijk het dagelijkse leven voor sommigen is.

Enkelen van hen komen uit gebroken gezinnen en zijn drugs gebruikers. Anderen waren aanvankelijk succesvol in het leven om vervolgens, door pech of gedragsproblemen, en soms zonder eigen schuld, alles te verliezen. We brengen dan wat tijd met hen door, luisteren naar hun verhalen, om hen het gevoel te geven gehoord te worden.

Ik kom na deze bezoeken altijd uitgeput thuis, maar ook met nieuwe energie om mijn dagelijks werk op te pakken. Het maakt mij erg dankbaar voor alles wat God mij gaf in dit onlangs begonnen Jaar van Barmhartigheid.

*Peter Bradshaw*

---

pdf | Document automatisch  
aangemaakt door [https://  
dev.opusdei.org/nl-be/article/con-  
toxicomanos-y-ancianos/](https://dev.opusdei.org/nl-be/article/con-toxicomanos-y-ancianos/) (9-8-2025)